

Killing a Child to Save Others

[https://mash.fandom.com/wiki/Goodbye,_Farewell,_and_Amen_\(TV_series_episode\)](https://mash.fandom.com/wiki/Goodbye,_Farewell,_and_Amen_(TV_series_episode))

Hawkeye remembers that on the way back from the beach, the bus stopped to pick up some South Korean refugees, and then some wounded soldiers who had information about an enemy patrol on the move nearby. The bus pulled off the road into a grove of bushes, and everyone is told to stay completely quiet to avoid being spotted by the NK. One local woman carried a live chicken that began clucking loudly, prompting Hawkeye to angrily admonish her (in a hushed voice) to "keep that damned chicken quiet!"; moments later, the noise abruptly stopped.

With Sidney's prompting, Hawkeye begins to recall the correct details of what happened: It turned out that it was not a clucking chicken, but a crying baby; unable to keep it quiet, the woman made the ad hoc decision to smother her own child to silence it and save the lives of herself and the others on the bus. Hawkeye was so inwardly traumatized by this that he suppressed the memory of what actually occurred.

1) מגיא ההרינה (ר' שמעון אפרתי) סימן א

שאלה בדבר השאלה אשר שמעה תסمر שערות ראש והיא במבנה במתבוא ישבה עדת של יהודים שהסתתרו מחמת המזיק הצורר ימ"ש כדי שלא ימצאו אותם הטמאים הארכרים ימ"ש ברור שאם היו מוצאים אותם היו מוציאים אותם להורג ובעת הרשעים הללו ערכו חיפושים למצוא את האומללים האלה פרץ תינוק שהי' בין הנחברים בבכי ולא הי' כל אפשרות להשתיקו לא היה נשמע קולו החוצה הי' נטפים ומצאים כולם לחזינה ונעמדה השאלה האם רשותם לשים כר בפי התינוק כדי להשתקו במעשה זה היה חשש טכנה שמא יוחק הילד בינו לבין גש אחד ושם את הכר בפיו של אותו תינוק והנה אחורי שעברו הרשעים הארכרים נגשו להסיר את הכר וראו לתהומותם שהילד נחנק והשאלה היא איפוא אם הי' מותר לשים את הכר בכדי להציל שאר האנשים או אין היתר בזה שהאדם שעשה זאת אם כי בשוגה עליו לקבל על עצמו תשובה שיכופר לו חטאו

2) תלמוד ירושלמי מסכת תרומות פרק ח הלכה ז

תני סייעות בני אדם שהיו מהלכין בדרך ופצעו להן גוים ואמרו לנו אחד מהם נהרגו אותו ואם לאו הרי אלו הרגין את כולכם אפילו כולם נהרגין לא ימסרו נפש אחת מישראל ייחדו להן אחד כגון שבע בן בכרי ימסרו אותו ולא ייהרגו רבי שמעון בן לקיש והוא שיהא חייב מיתה כשבע בן בכרי ורבי יוחנן אמר אף על פי שאין חייב מיתה כשבע בן בכרי

3) תוספתא מסכת תרומות (ליברמן) פרק ז הלכה ב

סיעה של בני אדם שאמרו להם גוים לנו אחד מהם נהרגו ואם לאו הרי אלו הרגין את כולכם יהרגו כולן ואל ימסרו להן נפש אחת מישראל אבל אם ייחדו להם כגון שיחדו לשבע בן בכרי יתנו להן ואל יহרגו כולן אמר ר' יהודה במני דברים אמר בזמן שהוא מבפנים והן מבחוץ אבל בזמן שהוא מבפנים והן מבפנים הוא נהרג והוא נהרג והוא נהרגו כולם וכן יהרגו כולם והוא אומרת הוא אומ' ותבא האשא אל כל העם בחכמתה וגוי אמרה להן הויל והוא נהרג ואתם נהרגין תנעו להם ועל תהרגו כולכם ר' שמעון או' כך אמרה להם כל המורד במלכות בית דוד חייב מיתה

4) רמב"ס הלכות יסודי התורה פרק ה הלכה ה

נשים שאמרו להם עובדי כוכבים לנו אחת מכך ונטמא אותה ואם לאו نطמא את כולן יטמאו כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל וכן אם אמרו להם עובדי כוכבים לנו אחד מכך נהרגנו ואם לאו נהרגו כולכם, יהרגו כולם ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל, ואם ייחדו להם ואמרו לנו פלוני או נהרג את כולכם, אם היה מחייב מיתה כשבע בן בכרי יתנו אותו להם, ואין מוריין להם כן לכתבה, ואם אין חייב מיתה יהרגו כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל.

5) רשי' מסכת סנהדרין זט עב עמוד ב

יצא ראשו - באשה המקשה לילד ומסוכנת, וקתני רישא: היה פושתת ידה וחותכתו ומויציאתו לאברים, דכל זמן שלא יצא לאוויר העולם לאו נפש הוא ונינתן להרוגו ולהציל את אמו, אבל יצא ראשו - אין נוגעים בו להרוגו, דהוה ליה הילד ואין דוחין נפש מפני נפש, ואם תאמר מעשה דשבע בן בכרי (שמואל ב, כ) הנה ראשו מושלך אליך דדוחנו נפש מפני נפש - התם משום דבריו לא מסרו לו היה נהרג בעיר כשיתפשנה יואב והוא נהרגון עמו, אבל אם היה הוא ניצול אף על פי שהן נהרגין לא היו רשאין למסרו כדי להציל עצמן, אי נמי: משום דמורד במלכות הוה, והכי מפרש לה בתוספתא

6) מגיא ההרינה סימן א

מדברי רשי' אתה למד שתירוץ הא' הנה שיטת ר' י' שאם ברור לך שבין כך ובין כך ירוג גם אם לא תמסור אותו ובהrigתך או בהrigתכם לא תוכלו להצילו מותר למסרו או להרוג אותו. אמנים ביהודהו בלבד לא סגי שהרי בהא דרבא דסוף יונא יוזהו הולטנים לפולניה וא"ה אמר

רבא ליקטליק ולא תיקטול משום שם לא הי' ברור שיהרג ולכון אמר מאי חזית דידמא דילמא דחברך סומק טפי מכיוון שיכול להיות שאתה תיהרג והוא ינצל אבל ביחסו כמו שבע בן בכרי שבין לך הרג איז מותר היה למוסרו... ומזה אנו מודים דין חדש דין רודף לאננס ג' כ' דין רודף עליו כל עוד שאיו הסברא: און דוחין נפש מפני נפש ומכאן שאם לא יחתכו אותו ימותו גם האם וגם הבן מותר לחתחכו כיון שגם הנפש השני לא תח'י חזר להיות דין דין רודף והוא נהרג להצלת הנפש השנייה... וא' בההיא דין דין כיון שכולם ייהרגו אין כאן ספק שיוכלו להטיל עליו כר כדי להצליל כולם כי יש עליו דין רודף באונס ובזה אין להירגו רק אם עי' וזה ניגל ומדין אין דוחים נפש מפני נפש אבל לא באופן דילון שטמילא לא ינצל...

אין הדברים אמרים אלא ברודף לרצונו משא'כ' בני'ד שהזה רודף לאונסו אין כאן מצוה בדוקא להירגו אלא רשות ונרדף בכ'ג' שלא רצה להירגו את הרודף ונירג על ידו "קדוש יאמר לו" וקיים "זונדקתי בתוך בני ישראל" ולכן מקרים כאלו במשפטתי ה'ד' שלא רצוי להצליל נפשם עי' החנקת ילד מישראל קדשו שם שמים אבל זה שכן עשה א'כ' להיות לבו נוקפו מכיוון שכדין עשה כדי להצליל נפשות מישראל

7) כל הכתוב לחים - ספר זכרון לרבי חיים תאיביס ד' שי'ב (ד' ר אליהו בן זמרה)

כלומר: אף כי אותו תינוק אינו רודף לרצונו כלל ואין לו כל כוונת קטילה, הרינו רודף במצבים, כדוגמת מי שמושך על ידי אחרים לתוך סירה מלאה בני אדם וכובדו עלול להטביע את הסירה; או כדוגמת מטפס בהרים אשר בהישטת רגליו ממאחו בסלע, מסכן את חבריו הקשורים עימיו לחבל אחד - שניים מסכנים שלא לרצונם את חברותם לסירה ולחבל ועל כן דין רודף עליהם ומצוה להצליל את חברותם הנרדפים מידיהם. לפיכך, אף התינוק הבוכה ובזומה לו כל מי שמסכן בעקביפין את הרבים מפאת חולשתו הגוף או הנפשית דין רודף לו. לפי אותה גישה, אף מי שעשו קרוב לוודאי - לגלוות תחת לחץ עינויו או בעורת סמים את תכניות הבריחה והמסתו של הנמלטים עמו ואיך כל אפשרות להצליל מיד קלאסי הצורך לאחריו הנמלטים, ניתן להגידו רודף במצבים אחד חבריו הנמלטים, שכן עשה בשם הצליל נפשו להרגו ניתן להרגו לשם הצליל

הרבנים

8) שות' ממתקדים ח'א ס' י'ב

הפלת מלאכותית בגיטו נשאלתי ביום כ'ז מנהם אב תש'ב באשה שנטעbara בגיטו אם מותר לה לעשות הפלת מלאכותית (אבלט) כדי לבטל את ההרינו שהרי גרו הטמאים שכלה אשיה יהודית שתתעבר יהרגו אותה ואת עורה ואם כן יש בזה בשום סכנת נפש. תשובי - באහנות פרק ז' מ"ז תנן האשא שהיא מקשה לדת מחתיכין את הولد במעה ומוציאין אותו אברים מפני שחיה קודמין לחיו ונפסק בש'ח'מ סי' תכ'ה ס'ב לפיכך העוברת שהיא מקשה לידי מותר לחותן העובר כביעה בין בסם בין ביד מפני שהוא כרודף אחריה להרגה... והנה בתוס' רע'א הביא בשם פנים מאירות ח'ג סימן ה' דמותר בכ'ג'adam ידוע ושניהם ימותו מותר להצליל את האשא אך כתוב שצרכיך להתישב בדבר אמן בס' הארוך של תפארת ישראל בחלק בווע כתוב בפשיות דבכה'ג' דמא דידה סומק טפי ומותר עכ'פ' להצליל נפש אחות מישראל וכ'כ' בבית יצחק יוז'ד ח'ב סימן קס'ב ובשו'ת מהר'ם שיק יוז'ד קנא'ה...

ולפי זה בנידון דין שגם הוא ברה הדבר ששניהם ימותו בודאי יש להתריר לעשות הפלת מלאכותית כדי להצליל את האשא

9) משנת פקוח נפש (גר'ח קנייבסקי) סימן מו ד'ה י'ז

יז) והלום ראייתי בש'ות' ממתקדים [שנתהבר בGITOU בשאלות שהיו מצויות שם] ח'א סימן כ' שאילה בזה הלשון "ашה נתעbara בגיטו אם מותר לה לעשות הפלת שרהי גרו הטמאים שכלה אשיה שתתעבר יהרגו אותה עם עורה" ותשובה המחבר שם אינה ברורה והנה לשיטת רשי' דעובר לה' נפש וכן מותר להרgeo עורה בין בכרי והוא דוגם באופן זה מותר להפליל העובר אלום לשיטת הרמב'ם וכן הוא לשון השו'ע דהrichtת העובר הוא משום רודף יש מקום לעיין בזה דהכא אין העובר רודף כלל אלא האරורים הם שהרגים לאמו ולכוארה היה מקום לדמות דבר זה להזינה דעת'ם שאומרים לישראל לנו אחד מהם ויחוזחו לאחד מהם ואם לאו נחרוג למולכם דוחה פלוגתא דרי' ור' אלם בעינן שיהא העובר אחד מחויב מיתה כשבען בכרי והובאו שני השיטות ברמ'א בי'ד סימן קנא'ז סעיף א' וככתב הט' שצרכיך להחמיר דרך במחויב מיתה מותר למוסרו וא'כ' גם הכא הרי התינוק בלבד ימות והוא כיחודה לפולני אבל לה' מהחויב מיתה כשבען בכרי אכן לא דמי להם דביחודה העכו'ם לאחד מהם חשיבא דהא הגורם והסיבה למיתה כולם הגם דלאו כלום קעיבד אבל הכא אין העובר הגורם למיתה אלא אדרבה היא הגורמת שעbara על פקודת הארורים ימ'ש ועונש המיתה לה' על העובר אלא על המעוורת ולה' דין ייחודהו לאחד מהם.

יח) להאמור לעיל אות ט'ו דכל שהעובר מונע להצלת האם אפילו בגרמא חשיבא כרודף דהוה כתופס לאמו ולא נותן לה להצליל לעצמה א'כ יש לדון דין בנידון דין הוה וכי דסוא'ס הרי עי' שנפיל לעובר האם תינצל ונמצא דהעובר מונע הצללה דהאם אמן יש קצת לחלק דהתם התינוק מונע מעשה עשיית הרפואה בהאם אבל הכא האם רודף דמונע הצללה דהאם אמן לצורך רפואת זוקקה ליקחابر מהעובר וישתילו בה דבodium דא'א לומר בזה שהעובר הוא רודף דמונע הצללה דהאם וגם לשיטת רשי' דעובר לה' נפש יש לעין אם מותר לעשותן כן דאי אדם רשאי להתרפאות באיברים דחבירו וליקח נפש העובר לצורך רפואתו הוא כמתרפא באיברים אחר וכבר עמד בזה בחידושי רב' שמלל סנהדרין בסימן י'ד אות ט' ורק באופן שהעובר הוא המזיק וגורם סכינה לאמו בזה מותר לאם לתחוך לעובר ולהסיר המזיק ממנה ולפ'ז'יל דבאמות הרמב'ם ורש'י לא פלייגי כלל וכן משמע בסמ'ע בסימן תכ'ה ס'ק ח' עי'ש היטוב ודוו'ק כי קיצרתי טובא...